

GR 5 Mercantour

LARCHE - NICE

BESCHRIJVING TOCHT

Dit gedeelte van de GR 5 speelt zich geheel af in het Nationaal Park Mercantour. Het is tevens het laatste deel van de GR 5 dat we nog dienden af te werken. En ondanks we dalen tot zeeniveau is het toch een zware tocht met op de hoger gelegen delen nog heel wat sneeuw. Het is echter terug een prachtig avontuur geworden met voorziene en met onvoorziene ingrediënten er in. We zijn op heterdaad betrapt geweest tijdens een bivak op verboden terrein; hebben ontmoetingen gehad met patous; zijn verkeerd gelopen enz.

DEELNEMERS

Henk Jansen (Elspeet)

Ludwig D'Haese (Merchtem)

Henk (59 jaar) en ikzelf (57 jaar) lopen de tocht met rugzakken van om en bij de 18 kg. We hebben altijd een tent, een kooktoestel met gas en voor enkele dagen noodvoeding bij ons. Wij zijn volledig onafhankelijk, behalve van het weer. Wij hebben een hekel aan het van tevoren bespreken van refuges. Boven in de bergen wildkamperen vinden wij fantastisch. (bij goed weer). Je beleeft dan echt de bergen en ziet nogal eens wild. Henk is een Nederlander en ikzelf ben een Belg. Beiden hebben elkaar leren kennen tijdens het wandelen en kunnen best goed met elkaar opschieten. Henk is nog steeds werkzaam in de Nederlandse bossen. Ikzelf ben met pensioen, gehuwd en heb drie zonen en twee kleinzonen. Wandelen is mijn passie en ik wandel dan ook elke maand ongeveer een tiental dagen.

Zaterdag 6 juli 2013

- Van : Larche 1.700 m
- Naar : Bousiéyas 1.880 m
- Afstand : 23 km
- Stijgen : 1.500 m
- Dalen : 1.100 m
- Duur : 8 uur

In Larche doen we nog wat inkopen in het winkeltje van de plaatselijke camping en we vertrekken op tocht.

De grote vakantie heeft al zijn intrede gedaan en dat kunnen we heel goed merken aan het aantal toeristen. De meeste wandelaars die we tegenkomen zijn echter dagjesmensen die tot aan een meertje of een refuge wandelen. Maar we bemerken toch ook wel enkele trekkers met een grote rugzak. We vermoeden dat de meeste van deze trekkers ook de GR5 lopen.

Mercantour is een van de 7 nationale parken van Frankrijk. Het is in 1979 opgericht en sindsdien een toeristisch succes met bijna een miljoen bezoekers per jaar. Het is tevens de naam van dit gedeelte van de Alpen.

De marmot is een diertje dat hier vrij veel voorkomt en net zoals op de meeste plaatsen in de Alpen is de marmot gewoon om mensen te zien en zijn ze helemaal niet schichtig. Je kunt ze dan ook vrij dicht naderen. Van zodra ze zich echter bedreigd voelen laten ze een korte, scherpe, fluitende alarmroep horen, waarna alle marmotten het gangenstelsel invluchten.

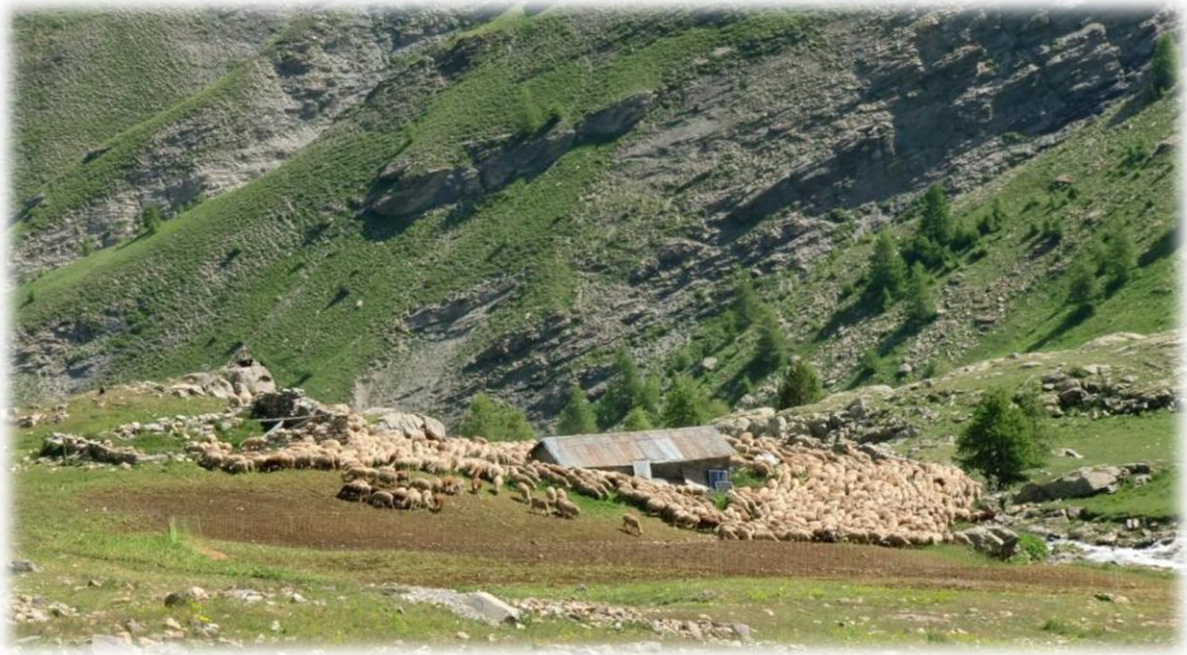
De nestkamer, waarin de marmotten slapen, ligt zeer diep, en is bekleed met gras. De ingang van de nestkamer wordt afgesloten tijdens de winterslaap, die duurt van oktober tot april. Meerdere dieren liggen bij elkaar tijdens de winterslaap. Tijdens de winterslaap kan de lichaamstemperatuur dalen tot een temperatuur van 5°C. De alpenmarmot is dan ook befaamd om zijn winterslaap; hier komt de uitspraak 'slapen als een marmot' vandaan.

Voor ons loopt er een grote groep Italianen, allen met een dagrugzak. We denken dan ook dat we ze niet zullen tegenkomen in de refuge waar wij, eventueel, de nacht willen doorbrengen. Maar indien er te veel volk in de refuge zit slapen we wel in de tent.

In de Mercantour heeft men meer dan 35.000 tekeningen gevonden op een hoogte tussen de 2100 en 2.600 meter, die waarschijnlijk door herders uit de omgeving in de jaren 1800 tot 1500 v.Chr. zijn ingekerfd. Het gaat om figuren van dieren, mensen, wapens, werktuigen en geometrische figuren.

We komen aan het Lac du Lauzanier dat gelegen is op een hoogte van 2.300 m. Het gehele gebied rond dit meer is vandaag de dag uitgegroeid tot een weiland voor trekkende kuddes. Tussen juni en oktober grazen hier ongeveer 7.000 schapen.

Rond de middag koken we wat water voor een soepje en eten wat, met zicht op het meer. We zien tevens dat de meeste dagjesmensen halt houden aan het meer om daar te picknicken of om rechtsomkeer te maken. In de buurt van het meer is er een grote parking welke gemakkelijk te bereiken is vanuit het dal. Van aan deze parking is er een wandelpad aangelegd van enkele kilometers dat tevens geschikt is voor rolstoelgebruikers. Langs dit pad staan duidelijke informatiepanelen over de omgeving, in verschillende talen, zelfs in braille.

Eens we aan het Lac de Derrière la Croix komen zien we minder en minder dagjesmensen. Het verwondert ons toch dat er nog zoveel sneeuw ligt, dit hadden we eigenlijk niet meer verwacht in deze tijd van het jaar. Maar ook hier heeft men, net als bij ons, een veel te lange winter gehad.

In het meer zelf ligt er ook nog tamelijk veel ijs. Overdag haalt men nu gemakkelijk 25° C en zelfs meer maar 's nachts koelt het hier, op deze hoogte, nog flink af.

In dit gebied kun je makkelijk gemzen zien, er leven er duizenden in het park. Hermelijnen zijn zeldzamer, net als alpensteenbokken en moeflons, alhoewel, ze met een beetje geluk aan het einde van de dag tevoorschijn komen, als het wat koeler wordt. Er leven veel verschillende dieren zoals hazen, wilde zwijnen, arenden en buizerds, ontelbare soorten vlinders en zelfs wolven. Verder steenarenden, lammergieren, alpenmarmotten en auerhoeners.

De sneeuwvlakten op de hellingen zijn soms toch vrij lang waardoor we wel veel tijd verliezen. Het is ook nog onze eerste dag en we zijn nog niet goed ingelopen of geacclimatiseerd. We doen er dan ook langer over als dat we oorspronkelijk hadden voorzien.

Eens we de Pas de la Cavale (2.640 m) over zijn zien we nog nauwelijks sneeuw. Het gebergte is hier wel aan de ruwe kant.

Op de Col des Fourches staan nog enkele restanten van oude bunkers. We zitten hier dan ook pal op de Italiaanse grens. Van op de top hebben we tevens zicht op een oud militair kamp.

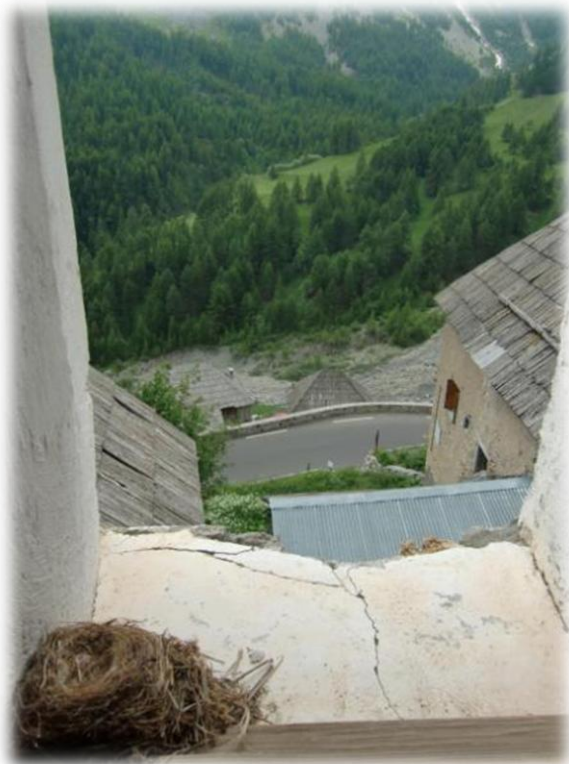

Het kamp werd voor het eerst gebouwd tussen 1896 en 1910. Het zijn 26 kleine gebouwen die nu volledig in verval zijn.

Op het terras is het zoeken naar een plaatsje. Op de achtergrond zit een groepje motorrijders en op de voorgrond zit een groepje Fransen die eveneens de GR5 aan het volgen zijn.

We nemen een kamertje in de plaatselijke gite d' étape van Bousiéyas. Op onze vensterbank heeft een koppeltje vogeltjes een nestje gebouwd. De vogeltjes zelf hebben we niet gezien.

Zondag 7 juli 2013

- Van : Bousiéyas 1.880 m
- Naar : Auron 1.600 m
- Afstand : 23 km
- Stijgen : 1.300 m
- Dalen : 1.600 m
- Duur : 8 uur

Bij ons vertrek is het mistig en doet de zon zijn best om over de bergtoppen haar stralen te verspreiden. Dit contrast levert enkele mooie beelden op.

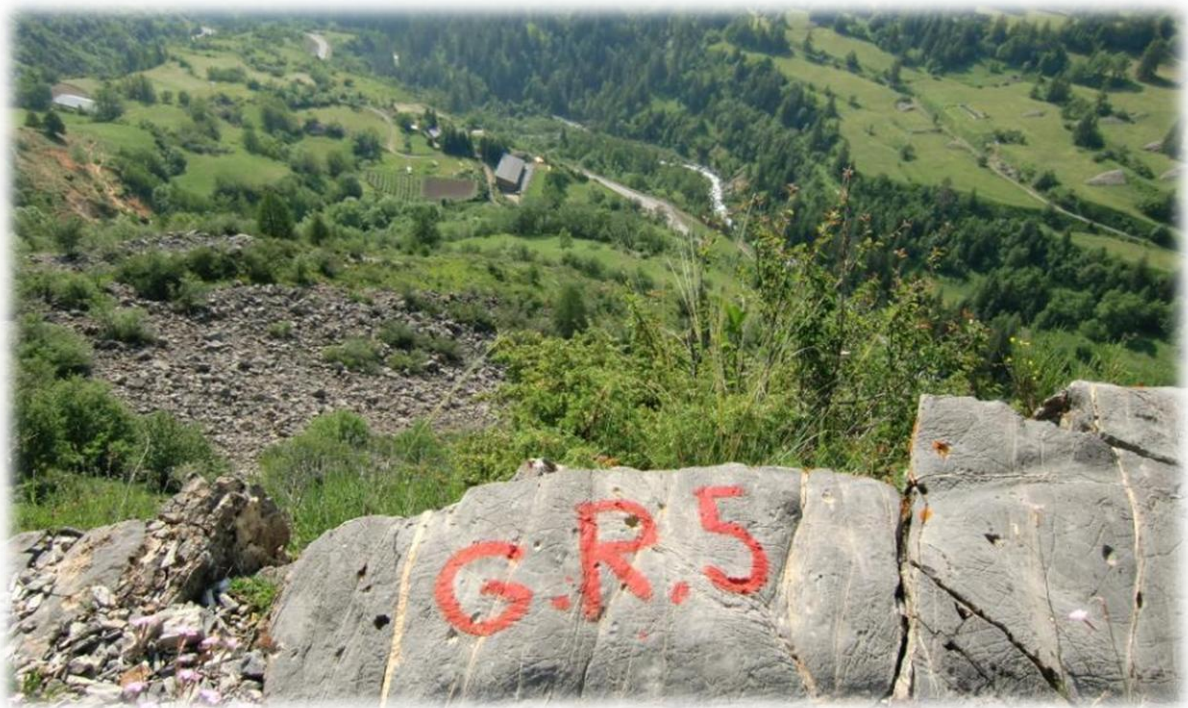
De Mercantour bestaat uit een onbewoond gebied, bestaande uit 7 dalen, die van de Roya, de Bévéra, de Vésubie, de Tinée en de Hoge Var in het departement Alpes-Maritimes, plus de valleien van de Verdon en de Ubaye in het departement Alpes-de-Haute-Provence. Dit gebied is omgeven door een zone met daarin 28 dorpjes.

De groep Fransen zien we meermaals per dag. Soms steken zij ons voorbij tijdens een rustpauze en even later steken wij hen voorbij terwijl zij aan het rusten zijn. Hetzelfde gebeurt ook met een Engelsman. Hij loopt alleen en veel weten we niet van hem behalve dan dat hij uit Sheffield komt.

De GR5 behoort tot de populairste van de Europese lange afstandswandelingen. De GR5 is een belangrijk onderdeel van de Europese wandelroute E2 en loopt ook gedeeltelijk door Engeland en Schotland.

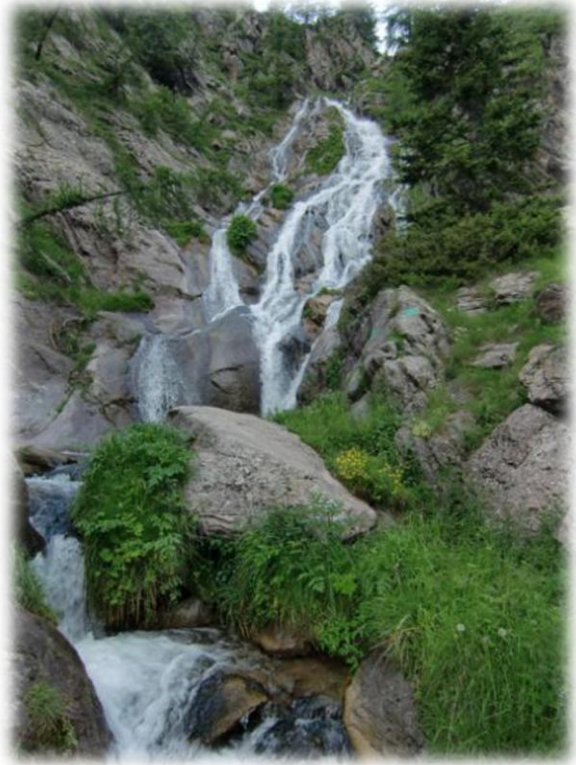

We komen nu in de Maritieme Alpen welke deel uitmaken van het Nationaal Park “Mercantour”.

In de namiddag lopen we door het dorpje Saint-Etienne-de-Tinnée. In 1929 is zowat de helft van het dorp afgebrand maar toch staan er nog mooie authentieke huizen die we ook zien in andere bergdorpjes in deze vallei.

De Tinée is een Franse rivier in het departement Alpes-Maritimes. Hij is 75 km lang en is de belangrijkste linkerozijrivier van de Var. Het is een typische Alpenrivier, relatief klein, maar met een sterke stroming.

In Auron, ons eindpunt van vandaag, is er een camping maar als we een goedkoop hotelletje vinden nemen we terug een kamer. De groep Fransen stappen nog 2,5 uur verder tot Roya.

In Auron ontmoeten we de Engelsman die bij ons komt zitten op een terrasje. Hij blijkt Ken Brown te heten en is drie weken geleden vertrokken in Genève. Hij hoopt tegen vrijdag Nice te bereiken. Ken wil een kamer delen met ons en we nemen dan ook een drie persoonskamer.

Maandag 8 juli 2013

- Van : Auron 1.600 m
- Naar : Vignols 1.600 m
- Afstand : 25 km
- Stijgen : 1.900 m
- Dalen : 1.700 m
- Duur : 12 uur

